

være tjent dermed, men med Hensyn til de kongelig ansatte Ståtsembedsmænd skal man have en fuldstændig Garanti i Embedsstillingen, Embedseden osv. Det er saaledes den meest modsatte Skilbring, man giver af disse to Slags Lærere. Men det glæder mig, at den ærede Minister nu har indrømmet, at det dog var muligt, at man ogsaa kunde træffe private Forstandere, som kunde være skikkede til et saadant Hverv.

Brig: Det er jo aldeles aabenbart, at den ærede Minister efter Lovens Indhold vil have fuldstændigt frie Hænder til at vælge, hvem han anseer for skikket til at være Medlem af den paatænkte Examenscommission, og, om der staaer det Ene eller det Andet i Landstingets Betænkning, har jo ikke det Allermindste at betydde. Den ærede Minister har Ansvaret for, hvem han vælger, og har ogsaa fuldstændig Frihed til at vælge, hvem han anseer for skikket dertil. Naar det ærede Medlem har gjort gjældende, at Lighedsprincippet skulde være krænkert i saa høi Grad derved, at Ministeren kan vælge en Seminarielærer, troer jeg, at det kun er Spøggelsestugt; thi de ærede Medlemmer maae erindre, at hvis Ministeren vælger en Seminarielærer, saa er det kun for et af Seminariernes Vedkommende, at han kommer til at examinere sine egne Elever, medens de øvrige Seminarieelever ere ham fremmede, og hvis den ærede Minister altsaa valgte en saadan for at begunstige et Seminarium, vilde der fra de andre Seminariers Side hæve sig den samme Modstand, som nu fra de private Seminaristers Side. Jeg troer derfor, at det ærede Medlems Frygt i denne Henseende ikke har nogen som helst virkelig Grund. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at naar der examineredes paa forskjellige Steder, vilde man have det i sin Haand at kunne adskille Privatistene fra dem, der kom fra Seminarierne, og at dette vilde være til Skade for Privatistene. Jeg veed ikke, hvad der skulde bevæge en Examenscommission til at stille dem ad paa den Maade. Det vilde forudsætte ligefrem ond Villie hos de Mænd, hvem dette Hverv blev betroet, og det ærede Medlem hører dog ellers ikke til dem, der underlægge dem, der

have en fra ham forskjellig Betragtning, slette Motiver, men der kom dog noget Saadant frem, idet han sagde, at de Medlemmer, der havde meest Udsigt til at blive Medlemmer af Examenscommissionen, vilde være forud indtagne for Statsseminarierne og vilde see stærkt til dem, der kom fra de private Seminarier, eller vare dimitterede privat. Jeg veed ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at fremsætte saadanne Yttringer; jeg troer, at de ere fuldstændigt ubegrundede, og seer man hen til, at det Medlem, der har indbragt dette Forslag og hævdet dette Lighedsprincip, som de Herrer sætte saa høi Pris paa, selv hidtil har deeltaget i Examinationen ved den almindelige Skolelærerexamen og nu har samme Udsigt som alle Andre til at komme ind i den nye Commission, forekommer det mig dobbelt lidet begrundet, hvad det ærede Medlem har sagt. Hvad selve Loven angaaer, er jeg ingenlunde nogen Ven af den i dens nuværende Skikkelse, skjøndt jeg erkjender, at den har modtaget væsentlige Forbebringinger i Landstinget, og jeg har allerede ved 2den Behandling udtalt, at jeg ansaae det for skadeligt, at man overdrog Commissionen at examinere, men den Anstuelse, jeg dengang tillod mig at udtale, har ikke nogen som helst Udsigt til at gaae igjennem efter den Maade, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig; havde den ærede Minister sagt, at der var visse Punkter i denne Lov, som han paa ingen Maade vilde gaae ind paa, eller at der var disse Principer, som han ganske bestemt maatte fordrø gennemførte, og tillige udtalt, at han ved næste Sessjon selv vilde tage Sagen i sin Haand, vilde jeg i den Henseende rimeligvis have sluttet mig til ham og stemt mod Loven, men, som Sagen nu staaer, er der for mig ikke nogen som helst Udsigt til, at den Forandring, som maa komme, vil blive mere stemmende med min Anstuelse. Jeg har den Mening, at den Tilstand, som nu er, er saa slet, at der maa stee Forandring i den, men de Forandring, jeg vilde ønske, gaae, som jeg har udtalt, i en noget anden Retning. Da der imidlertid ikke er nogen som helst Udsigt til at sætte det igjennem, vil jeg nu stemme for Loven, som den foreligger, og jeg troer, at man kan være fuldstændigt overbevist om, at naar den ærede